

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΣ
ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Συντεθεῖσα δι' ἐπιμελείας παρὰ τοῦ
ἐλαχίστου ἐν Ἱερουσά

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΟΥΤΕΡΗ

Αἰγινήτου καὶ ἐφημερίου τοῦ ἐνταῦθα ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ὁσίου Μελετίου

Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν με-
γάλην,
Αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν
δόξαν.

Εὐαγγελίσεθε ἡμέραν ἐξ
ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ
εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί.

Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεός, Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Πρὸς χρῆσιν πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν

Ἐπάρχει καὶ ἐν τῷ τέλει ὁ Πολυέλκος καὶ οἱ 24 Οἶκοι τῆς Θεοτόκου

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1893

Μαρτίου 24. Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἀρτέμονος Ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πεισιδίας ἐτέρου Ἀρτέμονος Πρεσβυτέρου Λαοδικείας τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ζαχαρία. Οἱ Ἅγιοι 8 Μάρτυρες ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης εἴφει τελειοῦνται. Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου τοῦ Θηβαίου. Ὁ Ἅγιος Νέος Ιερομάρτυς Παρθένιος ἐν Κωνσταντινουπόλει. Μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1657 ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἀσφάλεια τῆς Κουστῶδας τοῦ Ἁγίου Τάφου τοῦ Κυρίου.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγλαῖς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς Ἀμήν.

Προεόρτιον. Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια, μετὰ χαρμοσύνης προεορτάσωμεν· ἰδοὺ γὰρ Γαβριὴλ παραγίνεται, τῇ Παρθένῳ κομίζων τὰ εὐαγγέλια, ἅμα καὶ φόβῳ καὶ θαύματι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Κοντάκ. Ἦχ. δ'. Ἐπεφάνης σήμερον,

Ἐπελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον εὐωνῇ τοῦ Ἀρχαγγέλου συνέλαβες, Θεοκνῆτορ, Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις. Μεγαλυνάριον τῶν 40 Μαρτύρων. 9 Μαρτίου.

Τὸ τετραδεκάφλογον πόθου πῦρ, πρὸς θεῖαν Τριάδα, Τεσσαράκοντα ἀθλητῶν, ὕδατα τῆς λίμνης οὐκ ἠδυνήθη σθέσαι· αὐτὸ δὲ τῆς ἀπάτης κρημνὸν ἐνέπρησε.

ΜΗΝΙ ΜΑΡΤΙΩ 25

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου

Ἀρχόμεθα τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ, ἀνευ μετανοιῶν καὶ Στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους 6. Δευτεροῦντες τὰ 3 Προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'. Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἐὰν ἀνομίαις παρατηρήσεις. Κύριε Κύριε τῆς ὑποστήσεται ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμὸς ἐστὶ καὶ καθέξης οἱ ἕτεροι στίχοι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος καὶ φθειγόμενος· Χαῖρε γῆ ἄσπορε· χαῖρε βάτε ἀφλεκτε· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον· χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐρανούς ἡ μετὰγουσα, καὶ κλίμαξ ἡ μετάρσιος, ἣν ὁ Ἰακώβ εἶδε· σατο· χαῖρε θεῖα στάμνε τοῦ Μάννα· χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς· χαῖρε Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

Φαίνῃ μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄφθορος Κόρη πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ πῶς φθέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον; μετ' ἐμοῦ ἔφης γὰρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρᾳ μου· καὶ πῶς γενήσωμαι, λέγε μοι, χωρὶον εὐρύχωρον, καὶ τόπος ἁγιάσματος. τοῦ τοῖς Χερουβὶμ ἐπιβαίνοντες; Μὴ με δειλιάσης ἀπάτη· οὐ γὰρ ἔγνω ἡδονήν· γάμου ὑπάρχω ἄμνητος, πῶς οὖν παῖδα τέξωμαι;

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικάται φύσεως τάξεις, φησὶν ὁ Ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον διαπράττεται. Τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθεῖς ῥήμασι Παναγία ὑπεράμωμε. Ἡ δὲ ἐβόησε· Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥῆμά σου, καὶ τέξωμαι τὸν ἄσκαρον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, ὅπως ἀναγάγῃ, τὸν ἄνθρωπον, ὡς μόνος δυνατός, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἄξιωμα, διὰ τῆς συγχράσεως. Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, εὐαγγελίζεσθαι τῇ Παρθένῳ τὴν σύλληψιν· καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρέτ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος· ὅτι, πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάλη-

πτος ὢν, ἐκ Παρθένου τίχτεται ! ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός ! Ὡ τὰ Ἐξαπτέρυγα καὶ Πολυόμματα, ἀτενίσαι οὐ δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι κηδόμηντες. Θεοῦ ἐστὶ Λόγος ὁ παρών. Τί οὖν ἵσταμαι καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ ; Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε ἀγνή Παρθένη· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε Μήτηρ τῆς ζωῆς· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Εἰσόδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς Ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἐβλήθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὕρκου, καὶ ἐκοιμήθη εἰς Χαρρὰν. Καὶ ἀπῆλθον τὸ πῶς, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδω γὰρ ὁ ἥλιος· καὶ ἔλαβε ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τύπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἥς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἀγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν. Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀδὰμ τοῦ Πατρὸς σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, μὴ φοβοῦ· ἡ γῆ, ἐφ' ἣς σὺ καθέσθης ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου, ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυθῇσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ λίθα, καὶ βορρᾶν, καὶ ἐπὶ ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσεται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, διαφυλάσσον σε ἐν τῇ ὁδῷ πάση, οὐ ἐάν πορευθῇς· καὶ ἐπιστρέψω σε, εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλείπω, ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα θρα ἐλάληρά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος ! οὐκ ἐστὶ τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἰκὸς Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ἡμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ἡμῶν· καὶ προσδέξομαι ἡμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἀγίων τῆς ἐξώτερας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη· διότι ὁ Ἠγοούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτήν τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου κατὰ τὴν ὁδὸν. Αἰλᾶμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσάγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἀγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον καὶ ὑπῆρξε στύλους ἐπτά. Ἐσφαῖε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶκον, καὶ ἡτομίσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσαν μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος, ὡς ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὁς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἐλθετε, φάγετε τὸν ἔμὸν ἄρτον, καὶ πῖετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν· ἀπολέσεται ἄρσύνῃν, καὶ λήσεσθε· καὶ ζητήσετε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἄσεβῃ, μωμῆσεται ἑαυτὸν (οἱ ἐλεγχοὶ τῷ ἄσεβῃ, μώλωπες αὐτῷ). Μὴ ἐλεγγε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἐλεγγε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βουλή Ἀγίων σύνεσις (τὸ γὰρ γινῶναι Νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς). Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολλὴν ζῆσας χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

Ἡ Διτὴ τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α'.

Τῷ ἔκτῳ Μηνί, ὁ Ἀρχιστράτηγος, ἀπεστάλη πρὸς σέ τὴν Παρθένον καὶ Ἀγνήν, μυνύσαι σοὶ τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ κηλέσαι σε Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· τέξῃ Υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ὃς σώσει τὸν λαόν αὐτοῦ, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἐν τῷ Μηνί τῷ ἔκτῳ, ἀπεστάλη οὐρανόθεν Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐν Πόλει τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ, κομίσασα τῇ Κόρῃ χαρὰς εὐαγγέλια· καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτήν, ἐβόησε λέγων· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε δοχεῖον τῆς ἀχωρήτου φύσεως· ὃν γὰρ οὐρανοὶ οὐκ ἐχώρησαν, ἡ νηδὺς σου κεχώρηκεν Εὐλογημένη. Χαῖρε σεμνὴ τοῦ Ἀδὰμ, ἡ ἀνάκλησις, καὶ τῆς Εὕας ἡ λύτρωσις. καὶ χαρὰ τοῦ κόσμου, καὶ ἀναλλίσις τοῦ γένους ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Ἀπεστάλη Ἀγγελος Γαβριὴλ, οὐρανόθεν ἐκ Θεοῦ, πρὸς Παρθένον ἀμόλυντον, εἰς Πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ, εὐαγγελίσασθαι αὐτῇ τοῦ ξένου τρόπου τὴν σύλληψιν. Ἀπεστάλη δούλος ἀσώματος, πρὸς ἔμψυχον Πόλιν καὶ πύλιν νεράν, μυνύσαι Δεσποτικῆς παρουσίας τὴν συγκατάβασιν. Ἀπεστάλη στρατιώτης οὐράνιος, πρὸς τὸ ἔμψυχον τῆς δόξης Παλάτιον, προετοιμάσκει τῷ Κτίστῃ κατοικίαν ἁληκτον· καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτήν ἐκραύγαξε· Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε, τῶν τετραμύρφων ὑπερэнδοξοτέρᾳ· χαῖρε καθέδρα Βασιλική

οὐράνιε· χαῖρε Ὁρος ἀλατόμητον, δοχεῖον πανέντιμον· ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τὸ πλήρωμα κατέκρησε, τῆς Θεότητος σωματικῶς, εὐδοκίᾳ Πατρὸς αἰδίου, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ τῇ Κεχαριτωμένῃ σήμερον· Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε· μὴ καταπληγῆς τῇ ξένῃ μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσῃς· Ἀρχάγγελος εἰμί· ὅρις ἐξηπάτησεν Εὐν ποτὲ ἰνὺν εὐαγγελίζωμαι σοὶ τὴν χαράν, καὶ μενεῖς ἄρθρος, καὶ τέξης τὸν Κύριον Ἀχραντε. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος γ'.

Τῷ ἔκτῳ Μηνί, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἀγνὴν καὶ χαίρειν αὐτῇ προεπιών, εὐηγγελίσαστο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτὴν προελθεῖν. Ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπήσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχοι. Εὐαγγελίσσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμέν σοι· Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως Θεὸς εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.

Ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις νῦν ἐπέφηνεν ἡμῖν· ὑπὲρ λόγον ὁ Θεὸς τοῖς ἀνθρώποις ἐνοῦται· Ἀρχαγγέλου τῇ φωνῇ ἡ πλάνη ἐκμειοῦται, ἡ Παρθένος γὰρ δέχεται τὴν χαράν· τὰ ἐπίγεια γέγονεν οὐρανός· ὁ κόσμος λέλυται, τῆς ἀρχαίας ἄρξ. Ἀγαλλιᾶσθω ἡ κτίσις, καὶ φωναῖς ἀνυμνεῖτω· Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν, Κύριε Δόξα σοι.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Σήμερον χαρὰς Εὐαγγελία· παρθενικὴ πχνήγυρις· τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται· ὁ Ἀδὰμ καινουργεῖται· ἡ Εὐα τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται· καὶ ἡ σκηνὴ τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας, τῇ θεώσει τοῦ προσληφθέντος φυλάματος, ναὸς Θεοῦ κεχηρημάτιεν. Ὁ Μυστήριον! ὁ τρόπος τῆς κενώσεως ἄγνωστος, ὁ τρόπος τῆς συλλήψεως ἄφραστος. Ἀγγελος λειτουργεῖ τῷ θυμῷ· παρθενικὴ γαστήρ τὸν Υἱὸν ὑποδέχεται. Πνεῦμα Ἅγιον καταπέμπεται· Πατὴρ ἄνωθεν εὐδοκεῖ,

καὶ τὸ συνάλλαγμα, κατὰ κοινὴν πραγματεύεται βούλησιν· ἐν ᾧ, καὶ δι' οὐ σωθέντες, συνοδῶν τῷ Γαβριήλ, πρὸς τὴν Παρθένον βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· ἐξ ἧς ἡ σωτηρία, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν καθ' ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν, πρὸς ἑαυτὸν ἐπανήγαγεν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεταί, καὶ Γαβριήλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Τὸ πρωτὶ εἰς τὸν Ὁρθρον.

Α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο μέγας Στρατηγός, τῶν αὐλῶν ταγματῶν, εἰς Πόλιν Ναζαρέτ, ἐπιστάς Βασιλέα, μηνύει σοὶ Ἀχραντε, τῶν αἰώνων καὶ Κύριον, Χαῖρε, λέγων σοι, εὐλογημένη Μαρία, ἀκατάληπτον, καὶ ἀνερμήνευτον θαῦμα, βροτῶν ἡ ἀνάκλησις. Δόξα καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ωραιότητα.

Σήμερον ἅπανα κτίσις ἀγαλλεταί, ὅτι τὸ χαῖρέ σοι φωνεῖ Ἀρχάγγελος· Εὐλογημένη σὺ Σεμνὴ, καὶ Ἀχραντε πανάμωμε. Σήμερον τοῦ ὄρεως ἀμαυροῦται τὸ φρύγμα· ἄρξ γὰρ διαλέγεται τοῦ Προπάτορος σύνδεσμος. Διὸ καὶ κατὰ πάντα βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γαβριήλ ἐξ οὐρανοῦ, τὸ Χαῖρε κράζει τῇ Σεμνῇ, ὅτι συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστήσαντα· ὅθεν Μαριάμ ἀπεφθέγγετο· Ἀνάνδρος εἰμι, καὶ πῶς τέξω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν τίς ἐώρακε; Καὶ ἐρμηνεύων ἔλεγεν ὁ Ἄγγελος, τῇ Θεοτόκῳ καὶ Παρθένῳ· Ἐλεύσεται σοι, Ἅγιον Πνεῦμα, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Απεστάλη Γαβριήλ, πρὸς τὴν Παρθένον καὶ ἀγνὴν, καὶ ἐμήνυσεν αὐτῇ, τὴν ἀνεκλάλητον χαράν, ὅτι ἀσπόρως συλλήψῃ, καὶ οὐ φθαρτῇ· τέξῃ γὰρ Υἱὸν τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, καὶ σώσει τὸν λαόν, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν· καὶ μαρτυρεῖ ὁ πέμψας με εἰπεῖν σοι,

Εὐλογημένη τὸ Χαῖρε. Παρθένος τίκεις, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένεις Παρθένος. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ δ'. ἤχος.

Εκ ιεότητός μου, πολλὰ πολεμεῖ με πλὴν ἄλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. Δίς.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔσσεσθε ἀπεξηραμένοι. Δίς. Δόξα Πατρί.

Αγίω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει, ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι, ἱεροκρυφίως. Καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν. Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον ἐκ γ'.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρειν, μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνὴ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη οὐ ἐν γυναιδί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἰδοὺ γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται· τε· λείψαις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνῃ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου· ὅτι ἐπίδλεψον ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμνεῖν δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ, ὥσει μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Πρεσβείαις. Καὶ νῦν

Τὸ αὐτό. Εἴτα· Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ Κεχαριτωμένῃ σήμερον· Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε· μὴ καταπλαγῇς τῇ ξένῃ μου μορφῇ· μηδὲ διωλιάσῃς. Ἀρχάγγελος εἰμί· ὅφεις ἐξηπάτησεν Εὖαν ποτέ· νῦν Εὐαγγελίζομαι σοὶ τὴν χαρὰν, καὶ μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξῃς τὸν Κύριον Ἀχραντε.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Καὶ ἔλεει καὶ οἰκτιρμαῖς· Ὁ Κανὼν κατ' ἀλφάβητον. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'.

Ανοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτην τὴν Σύλληψιν. Ἦ Θεοτόκος.

Αδέτω σοὶ Δέσποινα, κινῶν τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, Δαυὶδ ὁ Πρωπάτωρ σου· Ἀκουσον Θύγατερ, τὴν χαρμόσυνον, φωνὴν τὴν τοῦ Ἀγγέλου· χαρὰν γὰρ μηνύει σοὶ, τὴν ἀνεκλάλητον. Ὁ Ἀγγελος.

Βῶ σοὶ γηθόμενος· κλῖνον τὸ εὖς σου καὶ πρόσχες μοι, Θεοῦ καταγγέλλοντι σύλληψιν ἄσπορον· εὖρες χάριν γάρ, ἐνώπιον Κυρίου, ἦν εὖρεν οὐδέποτε, ἄλλη τις Πάναγνε. Ἦ Θεοτόκος.

Γνωσθήτω μοι Ἀγγελε, τῶν σῶν ρημάτων ἡ δύναμις· πῶς ἔσται ὁ εἰρηκας; λέγεις σαφέστατα, πῶς συλλήψομαι, παρθένος οὔσα κόρη; πῶς δὲ καὶ γενήσομαι, Μήτηρ τοῦ Κτίστου μου. Ὁ Ἀγγελος.

Δολίως με φθέγγεσθαι, διαλογίζῃ ὡς εἰσὶν· καὶ χαίρω θεώμενος τὴν σὴν ἀσφάλειαν· θάρσει Δέσποινα· Θεοῦ γὰρ βουλομένου, ῥᾶδιως περαίνεται καὶ τὰ παράδοξα. Ὡδὴ γ'.

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ἡ ζωσα καὶ ἄφθορος πηγὴ; θιάσον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· κἂν τῇ σεπτῇ Συλλήψει σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον. Ἦ Θεοτόκος.

Εξήλιπεν Ἀρχων ἐξ Ἰουδα, ὁ χρόνος ἐπέστη δὲ λοιπὸν, καθ' ὃν ἀναφανήτεται, ἡ τῶν Ἐθνῶν ἐλπίς ὁ Χριστός· σὺ δὲ, πῶς τοῦτον τέξομαι, παρθένος οὔσα, σαφήνισον. Ὁ Ἀγγελος.

Ζητεῖς παρ' ἐμοῦ γινῶναι Παρθένη, τὸν τρόπον συλλήψεως τῆς σεῖς, ἀλλ' οὗτος ἀνερμήνευτος· τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, δημιουργῶ δυνάμει σοὶ, ἐπισκιάσαν ἐργάζεται. Ἦ Θεοτόκος.

Η ἐμὴ προμήτωρ δεξαμένη, τὴν γνώμην τοῦ ὄψεως, τρυφῆς, τῆς θείας ἐξωστράκισται· διό περ καγὼ δέδοικα, τὸν ἀσπασμὸν τὸν ξένον σου, εὐλαβουμένη τὸν ὄλισθον. Ὁ Ἀγγελος.

Θεοῦ παραστάτης ἀπεστάλην, τὴν θείαν μηνύων σοὶ βουλὴν· τί με φοβῇ Πανάμωμε, τὸν μᾶλλον σε φοβούμενον; τί εὐλαβῇ με Δέσποινα, τὸν σὲ πιστῶς εὐλαβούμενον; Αἴτησις· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Αὐλῶν Ποιμενικῶν.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ γῆς νῦν κατήλθεν· ὁ Ἀγγελος βοῶν, τῇ

Παρθένω ἐπέστη· Χαῖρε Εὐλογημένη, ἡ τὴν σφραγίδα μόνη φυλά-
ξασα, ἐν μήτρᾳ δεξαμένη τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον καὶ Κύριον, ἵνα ἐκ
πλάνης σῶσῃ ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτό. Ὡδὴ δ'.

Ο καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ,
ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς
κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου. Ἡ Θεοτόκος.

Γεράν τινα Παρθένον, τεξομένην ἀκήκοα, τοῦ Προφήτου πάλαι,
τὸν Ἑμμανουὴλ προθεσπίσαντος· ἐπιποθῶ δὲ τοῦ γινῶναι, πῶς Θεό-
τητος, τὴν ἀνάκρασιν, φύσιν βροντῶν ὑποστήσεται; Ὁ Ἄγγελος.

Κατεμήνυσεν ἡ βάτος, ἀκατάφλεκτος μείνασα, δεξαμένη φλό-
γα, Κεχαριτωμένη ἀνύμφευτε, τοῦ κατὰ σὲ Μυστηρίου τὸ ἀπόρη-
τον· μετὰ τόκον γάρ, μενεῖς Ἀγνή ἀειπάρθενος. Ἡ Θεοτόκος.

Δαμπνυόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος, ἀληθείας
κῆρυξ, λέγε, Γαβριὴλ, ἀληθέστατα· πῶς, ἀκηράτου μενούσης τῆς
ἀγνείας μου, λόγον τέξομαι, μετὰ σαρκὸς τὸν ἀσώματον; Ὁ Ἄγγελος.

Μετὰ δέους σοι ὡς δούλος; τῇ Κυρίᾳ παρίσταμαι· μετὰ φόβου
Κόρη, νῦν κατανοεῖν εὐλαβοῦμαι σε· ὡς ὑετός ἐπὶ πόκον καταβή-
σεται, ἐπὶ σὲ Λόγος, ὁ τοῦ Πατρὸς ἠὲ δόκησε.

Καταβασία. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ. Ὡδὴ ε'.

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρό-
γαμε Παρθέने, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας
ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύουσα. Ἡ Θεοτόκος.

Νοεῖν σου οὐ δύναμαι, τῶν λόγων τὴν ἀκρίβειαν· θαύματα γὰρ
γέγονε πολλάκις, θείᾳ δυνάμει τερατουργούμενα σύμβολα καὶ τύποι
νομικοί, τέτοκε παρθένος δὲ, ἀπειράνδρως οὐδέποτε. Ὁ Ἄγγελος.

Ενίστη Πανάμωμε· καὶ ξένον γὰρ τὸ θαῦμά σου· μόνη γὰρ τὸν
πάντων Βασιλέα, δέξῃ ἐν μήτρᾳ σαρκωθησόμενον· καὶ σὲ προτυποῦσι
Προφητῶν, ῥήσεις καὶ αἰνίγματα, καὶ τοῦ Νόμου τὰ σύμβολα.

Ἡ Θεοτόκος.

Ο πᾶσιν ἀχώρητος, καὶ πᾶσιν ἀθεώρητος, πῶς οὗτος δυνήσεται
παρθένου, μήτρῃν οἰκῆσαι, ἣν αὐτὸς ἐπλασε; πῶς δὲ καὶ συλλήψο-
μαι Θεόν, λόγον τὸν συνάναρχον, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Ὁ Ἄγγελος.

Πρὸς τὸν σὸν Προπάτορα, Δαυὶδ ἐπαγγεῖλάμενον, θήσκειν ἐκ καρ-
ποῦ, τοῦ τῆς κοιλίας, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, τὴν τοῦ
Ἰακώβ σε καλλονὴν, μόνην ἐξελέξατο, λογικὸν ἐνδιαίτημα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα. Ὡδὴ ζ'.

Ὁ Εἰρμός.

Εβόησε, προτυπῶν τὴν ταρὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς
ἐν τῷ κήτει δεόμενος· ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν
δυνάμεων.

Ἡ Θεοτόκος.

Ρημάτων σου, τὴν φωνὴν Γαβριὴλ τὴν χαρμόσυνον, δεξαμένη,
εὐφροσύνως ἐνθίου πεπληρωμαί· χαρὰν γὰρ μνηύεις, καὶ χαρὰν κα-
ταγγέλεις τὴν ἄληκτον.

Ὁ Ἄγγελος.

Σοὶ δίδεται, ἡ χαρὰ Θεομήτορ ἡ ἐνθεος· σοὶ τὸ χαῖρε, πᾶσα κτί-
σις κραυγάζει Θεόνυμφε· σὺ γὰρ μόνη Μήτηρ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ
προυρίσθης Ἀγνή.

Ἡ Θεοτόκος.

Τῆς Εὐας νῦν, δι' ἐμοῦ καταργάσθω κατάκριμα· ἀπαδότω, δι'
ἐμοῦ τὸ ὀφείλημα σήμερον· δι' ἐμοῦ τὸ χρέος, τὸ ἀρχαῖον δοθῆτω
πληρέστατον.

Ὁ Ἄγγελος.

Υπέσχετο, ὁ Θεός Ἀβραάμ, τῷ Προπάτορι, εὐλογεῖσθαι ἐν τῷ
σπέρματι τούτου τὰ ἔθνη Ἀγνή· διὰ σοῦ δὲ πέραι, ἡ ὑπόσχεσις
δέχεται σήμερον. Αἴτησις σὺ γὰρ ὁ Βασιλεὺς, Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δει-
νῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς
ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλενθέ-
ρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Οἶκος.

Αγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῃ
τὸ, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν,
Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἔστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀγάπη ἐκλείψει· χαῖρε,
τοῦ πεσοῦντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὐας
ἡ λύτρωσις. Χαῖρε, ὕψος δυσανάβητον ἀνθρωπίνους λογισμοῖς· χαῖρε,
βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀρθαλμοῖς. Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις
Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βασιτάζεις τὸν βασιτάζοντα πάντα.
Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθίου σαρκώ-
σεως· Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται
ὁ Κτίστης. Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Μαρτίου 26 ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἦγγειλεν Υἱὸν Ἀγγελος τῇ παρθένῳ Πατρὸς μερίστης Ἀγγελος βουλῆς μέγαν. Γήθεο τῇ Μαρὶν ἔφατ' Ἀγγελος εἰκάδι πέμπτη Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σεννουρίου τοῦ Σημαιοφόρου. Πελαγίας καὶ Θεοδοσίας τῶν Μαρτύρων. Δῆμιός τις ἐν φρουρᾷ βληθεὶς τελειοῦται. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἐν τῷ Κυρίῳ Πάσχα Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτῷ μόνῳ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας Ἀμήν. Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις. Ὡδὴ ζ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἐψχλλον. Ὑπερῶν μνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ἡ Θεοτόκος.

Ὡς τὸ δῦλον, μηνύων ὕλη σώματος, ἐνωθησόμενον, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, φαιδρὸν Εὐαγγέλιον, θεία κηρύγματα, νῦν κραυγάζεις μοι. Εὐλογημένος Πάντα γινε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὁ Ἀγγελος.

Χαῖρε Δέσποινα, Παρθένη· χαῖρε πάντα γινε· χαῖρε δοχεῖον Θεοῦ· χαῖρε λυχνία φωτός· Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· Εὐας ἡ λύτρωσις· ὅρος ἅγιον, περιφανὲς ἁγίασμα, καὶ νυμφὸν ἀθανασίας. Ἡ Θεοτόκος.

Ψυχὴν ἡγνισε, καὶ σῶμα καθηγίασε, ναὸν εἰργάσατο, χωρητικόν με Θεοῦ, σκηνὴν θεοκόσμητον, ἐμψυχον τέμενος, ἡ ἐπέλευσις, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καὶ ζωῆς ἁγνὴν Μητέρα, Ὁ Ἀγγελος.

Ὡς πολὺφωτον λαμπάδα καὶ θεότευκτον, παστάδα βλέπω σε νῦν ὡς χρυσῇ κιβωτῇ, τοῦ Νόμου τὸν πάροχον δέχου Πανάμωμε, εὐδοκήσαντα, τὴν τῶν ἀνθρώπων ῥύσασθαι, διὰ σοῦ φθαρτὴν οὐσίαν.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν. Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός. Ὁ Ἀγγελος.

Ἀκουε Κόρη Παρθένη ἁγνή εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριήλ, βουλὴν ὑψίστου ἀρχαίαν ἀληθινὴν. Γενεὸς πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοίμη Θεοῦ. Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς ἀναστραφῆσεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Ἡ Θεοτόκος.

Ἐννοια πᾶσα ἠττάται βροντῶν, ἀντέφασεν ἡ Παρθένης, Ζητοῦσα ἅπερ μοι φθέγγη παράδοξα. Ἦσθην σου τοῖς λόγοις, ἀλλὰ δέδοκα, Θαμβηθεῖσα μὴ ἀπάτη με, ὡς Εὖαν πόρρω πέμψης Θεοῦ· ἀλλ' ὅμως ἴδε βοᾷ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἀγγελος.

Ἴδε σοι τὸ ἄπορον λέλυται, φησὶ πρὸς ταῦτα ὁ Γαβριήλ. Καλῶς γὰρ ἔφη τὸ πρᾶγμα δυστέκμηρτον. Λόγοις σὼν χειλέων περὶ θάρχουσα λοιπὸν, Μὴ ἀμφίβαλλε ὡς πλάσματι, ὡς πράγματι δὲ πίστευε· ἐγὼ γὰρ χαίρων βοῶ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Νόμος οὗτος θεοθεν βροτοῖς, ἡ ἄμεμπτος αὖθις φησὶ, ξυνοῦ ἐξ ἔρωτος τόκον προέρχεσθαι. Οὐκ οἶδα συζύγου παντελῶς ἡδονήν. Πῶς σὺν λέγεις ὅτι τέξομαι; φοβοῦμαι μὴ ἀπάτη λαλῆς· ἀλλ' ὅμως ἴδε βοᾷ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Ὁ Ἀγγελος.

Ρήματα ἅπερ μοι φθέγγη σεμνὴ, ὁ Ἀγγελος πάλιν βοᾷ, Συνήθους πέλει λοχείας ἀνθρώπων θνητῶν, Τὸν ὄντως Θεόν σοι ἐπαγγέλλομαι, Ὑπὲρ λόγον τε καὶ ἔννοιαν, σαρκούμενον ὡς εἶδεν ἐκ σοῦ· διὸ καὶ χαίρων βοῶ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Φρίνη μοι ἀληθείας ῥήτωρ, κατέθετο ἡ Παρθένης· Χαῖρε, κοινῇ γὰρ ἐλήλυθας Ἀγγελος· Ψυχὴν σὺ, ἐπεὶ καθήγνησαι Πνεύματι, Ὡς τὸ ῥῆμα σου γενέσθω μοι· σκηνοῦτω ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, πρὸς ὃν βοῶ μετὰ σοῦ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ὁ Εἰρμός.

Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῇ, Ψανέτω μηδ' αὖθις χεῖρ ἀμυήτων· χεῖλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῃ ἀσιγήτως, Φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Ὑπὲρ ἔννοιαν συλλαβοῦσα Θεόν, Τῆς φύσεως θεσμούς, ἔλαθες Κόρη. Σὺ γὰρ ἐν τῷ τίκτειν τὰ μητέρων διέδρας, Ρευστὴ φύσις περ καθεστηκυῖα· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Πῶς πηγάζεις γάλα Παρθένη Ἀγνή; Οὐ φέρει ἐξαιρεῖν γλῶσσαν βροτεία. Εἶνον γὰρ φύσεως ἐπιδείκνυσθαι πρᾶγμα, Νομίμου γονῆς ὁρὸς ὑπερβαῖνον ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Μυστικῶς ταῖς ἱεροτεύκτοις Γραφαῖς, Λαλεῖται περὶ σοῦ, Μῆ-
τερ Ὑψίστου· Κλίμακα γὰρ πάλαι Ἰκνώσ σε προτυποῦσαν, Ἰδὼν
ἔφη· Βάσις Θεοῦ αὐτῇ ὄθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε Κεχαριτωμένη
ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. *Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην.*

Θυμαστὸν τῷ ἱεροφάντῃ Μωσαϊ, Ἡ βάτος καὶ τὸ πῦρ ἔδειξε
τέρας· Ζητῶν δὲ τὸ πέρας εἰς διάβασιν χρόνου, Ἐν Κόρῃ ἀγῆν,
ἔφη, κατοπτεύσω· ἢ ὡς Θεοτόκῳ λεχθεῖ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ
Κύριος μετὰ σοῦ. *Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην.*

Δκνιήλ σε ὅρος καλεῖ νοσητόν. Γεννήτριαν Θεοῦ ὁ Ἡσαΐας·
Βλέπει δὲ ὡς πόκον Γεδεών· ὁ Δαυὶδ δὲ, Ἀγίασμα φάσκει· πύλην
δὲ σε ἄλλος· ὁ δὲ Γαβριήλ σοι κραυγάζει· Χαῖρε ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Καταβασία. Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιθωτῷ. Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Αγγελικῶν Δυνάμεων, στρατηγὸς ἀπεστάλη, ἐκ Θεοῦ Παντο-
κράτορος, πρὸς Ἀγνὴν καὶ παρθένον εὐαγγελίσασθαι ξένον, καὶ ἀ-
πόρρητον θαῦμα· οἷ Θεὸς ὡς ἄνθρωπος, ἐξ αὐτῆς βρεφουργεῖται,
ἄνευ σπορᾶς, ἀναπλάττων βρόττειον ἅπαν γένος· Λαοὶ εὐαγγελίζε-
σθε, τὴν ἀνάπλασιν κόσμου. *Ὁμοιον.*

Χαῖρε κατάρας λυτρωσις, τοῦ Ἀδὰμ Θεοτόκε· χαῖρε σεμνὴ Μη-
τρόθε· χαῖρε ἐμψυχε βάτε· χαῖρε λημπάς· χαῖρε θρόνε· χαῖρε κλί-
μαξ καὶ πύλη· χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα· χαῖρε κούφη νεφέλη· χαῖρε
ναὶ χαῖρε στάμνε πάγχρυσ· χαῖρε ὅρος· χαῖρε σκηνὴ καὶ τράπεζα·
χαῖρε Εὖας ἡ λύσις.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰσθῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοιον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων, ὁ Γαβριήλ καταπτὰς, εἰς Ναζαρετ ἐπέ-
στη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε· συλλήψη Υἱόν,
τοῦ Ἀδὰμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν ἀπάντων καὶ λυτρωτὴν,
τῶν βοώντων σοι τὸ Χαῖρε Ἀγνή. Δίς.

Ο Γαβριήλ τῇ Παρθένῳ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνε-
θόα τὸ Χαῖρε συλλήψη ἐν γαστρὶ σου τὸν σοὶ χωρητὸν, καὶ τῷ κό-
σμῳ ἀχώρητον, καὶ κυσφόρος ὀφθήσῃ τοῦ ἐκ Πατρὸς, πρὸ ζωσφόρου
ἀνατείλαντος.

Ο συνκείμενος λόγος τοῦ προανάρχου Πατρὸς μὴ χωρισθεὶς τῶν

ἄνω, νῦν ἐπίστη τοῖς κάτω, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν οἶκτον λαβὼν,
τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος· καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλα-
βὼν, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον. Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος β'. Θεοφάνους.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς
τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χειρόνος μεταλαβὼν, με-
ταδῶ μοι τοῦ βελτίονος. Ἐψεύσθη πάλαι Ἀδὰμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυ-
μήσας οὐ γέγονεν· ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ
ἀπεργάσθαι. Εὐφρανέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρ-
χάγγελος Παρθένῳ, μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει,
τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς
ἡμῶν, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη.

Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς α'. Ταῖς προσελαίς τῆς Θεοτόκου. Ἀντίφωνον β'.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια.
Δόξα καὶ νῦν. Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος. Ἀντίφωνον γ'. Σήμερον
τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Ἐκ γ'. Εἰσοδικόν.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος
Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνε-
ται, καὶ Γαβριήλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεο-
τόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσαν τῶν
δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς
ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθε-
ρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε. Τρισάγιον.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος γ'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ ἀγιαζὼν καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν
αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφούς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· « Ἀπαγγελῶ
τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφῆς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίαις ὑμνήσω σε ».·
Καὶ πάλιν· « Ἐγὼ ἔσομαι πεπειθὸς ἐπ' αὐτῷ ». Καὶ πάλιν· « Ἰδοὺ

ἐγὼ καὶ τὰ παιδιὰ, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός». Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιὰ κεκοινώνηκε σκληρὸς καὶ αἱμάτος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τοὺτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆ ἐνοχοὶ ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ ὀήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ἡμειωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλασθεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι. Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον λειτουργίας

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, συνέλαβεν Ἑλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου· καὶ περιέκρυδεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα· Ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπέιδεν ἀφελεῖν τὸ θνητὸς μου ἐν ἀνθρώποις. Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ, ἀπεστάλη ὁ Ἀγγελὸς Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἣ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς Παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς Παρθένου Μαριάμ. Καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἀγγελὸς πρὸς αὐτήν, εἶπε· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Ἡ εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος· Καὶ εἶπεν ὁ Ἀγγελὸς αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· εὖρες γὰρ χάριν παρά τῷ Θεῷ. Καὶ ἰδοὺ, συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ Υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ Υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται, καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ· καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ· εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. Εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν Ἀγγελον· Πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; Καὶ ἀπεκρίθεις ὁ Ἀγγελὸς εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοί· διὸ καὶ τὸ γενώμενον ἐκ τοῦ ἁγίου, κληθήσεται Υἱὸς Θεοῦ. Καὶ ἰδοὺ, Ἑλισάβετ ἡ συγγενὴ σου, καὶ αὕτη συνέλεψε Υἱόν ἐν γήρα αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἔκτος ἐστὶν αὕτῃ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ· ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ παρά τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ Ἀγγελός.

Ὁ Χερουβικὸς Ὕμνος.

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν Τρισάγιον Ὕμνον προσάδοντες πᾶσαν τὴν βιωτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν, ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ἁλῶν ὑποδεξάμενοι, ταῖς Ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον Τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ἁμοούσιον καὶ ἀχώριστον. Τὸ, Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα. Ἐλεον ἐρήνης, θυσίαν αἰνέσεως. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου. Ἐχόμεν πρὸς τὸν Κύριον. Ἀξιον, καὶ δίκαιόν ἐστι, προκυνεῖν· Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ἁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ὁ ἐν τοῖς Ὑψίστοις. Ἀμήν. Σε ὑμνοῦμεν, σέ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἐξαίρετως

Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιθωτῷ, Ψαυέτῳ μηδαμῶς χεῖρ ἀμνήτων· χεῖρ δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, Φωνῇ τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Καὶ πάντων καὶ πασῶν. Μεγαλυνάριον.

Ἐκθαμβὸς ἀσπάζεται Γαβριὴλ, ἐκθαμβὸς λαμβάνει, ἡ Παρθένος τὸν ἀσπασμόν, πῶς ὁ Θεὸς Λόγος κατῆλθε βροτῶν, τοῦ Κτίστου προσκυνούμεν, τὴν Συγκατάβασιν. Τὸ Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ τῷ Πνεύματί σου. Ἀντὶ τοῦ Κοινωνικοῦ λέγομεν τὸν λόγον τῆς Ἑορτῆς.

ΛΟΓΟΣ Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτοκοῦ

Εὐλόγησον Πάτερ

Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν, τὸ ἐπίσημον τῆς Ἑορτῆς εὐσεβὲς ἀκροατήριον βούλομαι νὰ διηγηθῶ Ἀδελφοὶ Χριστιανοί. Πανηγυρίζωμεν σήμερον τὴν σωτηρίαν ὅλης

τῆς ἀνθρωπότητος τὸ μυττήριον τῆς θείας σαρκώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὴν Ἑορτὴν τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας Εὐαγγελίζεται σήμερον ἡ Παντάνασσα μήτηρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ Πατὴρ ἄνωθεν ἀποστέλλει τὸν Ἀρχάγγελον Γαβριὴλ, φέρων τὸν ἀσπασμὸν τοῦ σαρκωθέντος Χριστοῦ εἰς τὴν Παντάνασσα αὐτοῦ Μητέρα λέγων· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Σήμερον Ἀδελφοί, ἔρχεται εἰς τὴν γῆν δημιουργὸς Θεὸς νὰ κατοικήσῃ εἰς τὴν κοιλίαν τῆς Ἀειπαρθένου Θεοτόκου. Αἰρήσεις τῶν Προφητῶν, σήμερον πληροῦνται τὰ μέλλοντα τῆς Θείας τοῦ Κυρίου Οἰκονομίας, καθὼς σὲ ἐκήρυξαν Ἀγνὴν Παρθένον καὶ ἐν τόκῳ Παρθένον καὶ μετὰ τόκον πάλιν Παρθένος, τὸ καθρὸν δοχεῖον τῆς ἀχωρήτου Τριάδος· Χαῖρε Θεοτόκε Παρθένε Μητὴρ ἀνύμφευτε ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, Εὐλογημένη· Χαῖρε Μητὴρ τοῦ Οὐράνιου Βασιλέως Χριστοῦ· Χαῖρε Βασίλισσα τῶν βασιλευόντων καὶ προστάτης τῶν Χριστιανῶν· Χαῖρε Παντάνασσα Δέσποινα. Ἐπανάλθωμεν ἐπὶ τὸ Προκείμενον τῆς Ἑορτῆς. Εὐρίσκομένη ἡ Κυρία Θεοτόκος εἰς τὸ ἱερόν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, καθὼς ἐπροεῖπμεν εἰς τὰ Εἰσώδια αὐτῆς, καὶ ὑπηρετῶν αὐτὴν ὁ ἄνωθεν ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν Πατέρα Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ, ἔρχεται καὶ σήμερον φέρων τὸν ἀσπασμὸν εἰς τὴν Θεοτόκον τὴν σύλληψιν τοῦ σαρκωθέντος μονογενοῦς αὐτῆς Υἱοῦ, λέγων· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Ἐξήστατο ἡ Κυρία Θεοτόκος τὸν τοιοῦτον ἀσπασμόν· Λέγει ὁ Ἀρχάγγελος. Σήμερον ἔρχεται νὰ κατοικήσῃ ὁ Θεὸς εἰς τὴν κοιλίαν σου· Χαῖρε Μητὴρ τοῦ Οὐράνιου Βασιλέως Χριστοῦ. Ἡ Παρθένος εὐρίσκετο συλλογισμένη, πῶς ἐξέπεσεν ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὐὰ ἀπὸ τὸν Παράδεισον καὶ ἤκουσεν τὴν ἄνωθεν μήνυσιν καὶ ἐθαύμαζεν λέγουσα· Πῶς εἶ, ὁ τοιοῦτος ἀσπασμός; Πῶς νὰ σὲ ὀνομάσω ἄνθρωπον, βλέπω νὰ μοῦ λέγῃς Ἅγια λόγια· Ἀγγελον σὲ βλέπω ὡς ἄνθρωπον καὶ φοβοῦμαι τὴν ἀπάτην τῆς Εὐκας καὶ δειλιῶ. Ὅτι πῶς εἶναι δυνατόν ὁ ἀχώρητος Θεὸς νὰ χωρήσῃ,

εἰς τὴν κοιλίαν μιᾶς γυναικός; ἢ καὶ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἀναπαυθῇ ὁ Οὐράνιος Βασιλεὺς, εἰς κατοικητήριον τόσον μικρόν; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι τὴν θείαν τοῦ Κυρίου οἰκονομίαν.

Μὴ διστάζης οὔτε νὰ θαυμάζῃς διὰ τὸν χειρισμὸν μου λέγει ὁ Ἀγγελος πρὸς τὴν Παρθένον, διότι ἔλαβες τὴν χάριν νὰ γείνης Μητέρα τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Θεοτόκε Παρθένε· Ὑπὸ τὴν προστασίαν σου ἐγὼ εὐρίσκομαι καὶ σὲ προσκυνῶ ὡς ἄνωτέρα ὅπου εἶσαι πάντων τῶν Ἀγίων καὶ εὐχαλεπὴ τὴν ἰδέαν ἀπὸ τὸν νοῦν σου, διότι θέλεις ἐκαστρωθῇ ὑπὸ τῆς ἄνωθεν δυνάμεως νὰ γεννήσῃς τὸν Βασιλέα ὅλης τῆς οἰκουμένης τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστόν. Λέγει ἡ Θεοτόκος καὶ πῶς εἶναι δυνατόν; νὰ γεννήσω Υἱόν, ὅπου ἄεδρα δὲν γνωρίζω. Ἀκούω τοὺς Προφῆτας ὅπου λέγουν, ὅτι μέλλει μία Παρθένος, νὰ γεννήσῃ Υἱόν καὶ καλέσουν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ, ἀλλὰ ἐξίσταμαι τὴν θείαν τοῦ Κυρίου οἰκονομίαν. Λέγει ὁ Ἀγγελος, Μὴ θαυμάζῃς Δέσποινά μου· Πνεῦμα Ἅγιον, θέλει κατοικήσῃ εἰς τὴν κοιλίαν σου καὶ δύναμις ὕψιστου ἰποικιστάσει σοι. Ἀπεκρίθῃ ἡ Θεοτόκος λέγουσα· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμα σου. Εἶμαι ἑτοιμη· Ἀρχάγγελε εἰς τὰς ἄνωθεν τοῦ Κυρίου παραγγελίας καὶ ἄς ἔλθῃ εἰς ἐμέ, ἡ χάρις τοῦ νὰ κατοικήσῃ. Διὰ τὸν Κύριον ἡτοίμαζα τὴν ψυχὴν μου, τὴν παρθενίαν μου; γένοιτο Κύριε τὸ θέλημά σου καὶ ἀμέσως ἀνελήφθα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ὁ Ἀγγελος.

Αὕτη εἶνε ἡ σήμερον πανήγυρις τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Εὐλογημένοι Χριστιανοί, περὶ τῆς σήμερον Ἑορτῆς ἔχομεν πολλὰ ρητὰ τῶν Προφητῶν, καὶ Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας ὅπου ἐπροφήτευσαν περὶ τῆς ἐνσάρκου τοῦ Κυρίου οἰκονομίας καὶ τῆς Ἀειπαρθένου Θεοτόκου, λέγοντες· Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε. Ἅγιοι Ἄγγελοι εὐφραίνονται διὰ τὴν σάρκωσιν τοῦ ἀνάρχου πατρός· Λέγων καὶ ὁ προφητὰνὰξ Δαυὶδ, διὰ τὴν σήμερον ἡμέραν Εὐαγγελίζου γῆν χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν, καὶ Εὐαγγελίσεθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀς τιμῶμεν καὶ

ἡμεῖς ἀδελφοί, διὰ τῶν καλῶν μας ἔργων τὴν παντάσῃ Δέσποι-
ναν, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ ὅπου καθημερινῶς παρακαλεῖ τὸν μονο-
γενῆ αὐτῆς Υἱὸν διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου γένους, ἵνα μὴ
ἀπολεσθῶμεν εἰς τὴν παντοτεινὴν τιμωρίαν νὰ βασανίζωμεθα. Ἄς
δεξιῶμεν τὴν Παρθένον Θεοτόκον ὅπου στέκεται ἀνοικτὰς τὰς ἀγ-
κάλας παρακαλῶν τὸν μονογενῆ της Υἱὸν νὰ γείνη ἔλεος διὰ τὰς
ἀμαρτίας μας. Ἄς προσκυνήσωμεν τὴν βασίλισσαν τῶν βασιλευν-
των μὲ καθαρὰν καρδίαν διὰ νὰ μᾶς διαφυλάττῃ ἀπὸ κάθε κακόν
καὶ νὰ τὴν ἔχωμεν προστάτην καὶ βοηθὸν εἰς τὰς ἀνάγκας μας.
Μὴ φαινόμεθα ἀγνώμονες καὶ ἀχάριστοι εἰς τὴν Παναγίαν Θεοτό-
κον καὶ ἀνοίγωμεν τὸ βρομερόν μας στόμα καὶ τὴν βλασφημοῦμεν,
διότι πῦρ θέλει μᾶς κατακαύσει ἀπὸ τῆς γῆς τὸ πρόσωπον. Διότι
ἡ Παναγία παρακαλεῖ δι' ἡμᾶς καὶ ἡμεῖς ἀντὶ τὴν εὐχαριστίαν,
νὰ τὴν ὑβρίζωμεν. Μεγάλῃ ἀχαριστίᾳ ἀδελφοί τῶν τοιούτων σημε-
ρινῶν λέγω, ἀλόγων ζώων εἶναι νὰ βλασφημοῦν ἀσυνειδήτως, διότι
καὶ αὐτὰ τὰ ἄγρια θηρία ἔχουν περισσοτέραν αἴσθησιν εἰς τὸν προ-
στάτην τους καὶ τὸν εὐγνωμονοῦν. Οἱ Ἅγιοι ἐθυσιάσθησαν ὑπὲρ τῆς
Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καὶ δὲν ἐφοβήθησαν οὔτε βασιλεῖς, οὔτε
τυράννους, οὔτε κἄν τὰ ἑαυτῶν σώματα διὰ νὰ στερεώσουν τὴν ὀρ-
θοδοξίαν καὶ ἡμεῖς μὲ τὰ παράνομά μας ἔργα νὰ παροργίζωμαι
καθημερινῶς τὸν Θεόν καὶ νὰ βλασφημοῦμεν ἀσυνειδήτως τὸ ὄνομα
τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἀγίων. Ἡμεῖς ὄντες χριστιανοί, καὶ νὰ φαι-
νώμεθα ὡς ἄγρια θηρία ὑπὲρ τῆς πίστεώς μας, καὶ νὰ μὴ συλλογι-
ζώμεθα οὔτε κἄν τοῦλάχιστον λέγω διὰ τὸ σωματικόν μας συμφέ-
ρον. Μεγάλως μᾶς ἔχη νικήσει ἀδελφοί ὁ διάβολος καὶ ἀλοίμονον εἰς
ἡμᾶς, τί ἀπολογίαν ἔχωμεν νὰ δώσωμεν εἰς τὸν φοβερόν κριτὴν,
τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως. Φεύγετε μακρὰν, τὴν κακὴν συναναστρο-
φὴν διὰ νὰ μὴ προέρχεται ἡ βλασφημία, διότι ὁ θάνατος στέκεται εἰς
τὴν κεφαλὴν μας ὡς πέλεκυς καὶ ἀλοίμονον εἰς ἡμᾶς. Μήπως ἀ-
δελφοί, ὁ Θεὸς εἶναι ἐκδικητικὸς ὅταν βλασφημοῦμεν τὸ ὄνομά του

καὶ θέλει κάμει εἰς ἡμᾶς τὴν ἐκδίκησίν του, ὅχι λέγω εἶναι Θεὸς
ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν, καὶ προσμένει ἀπὸ ἡμᾶς μετάνειαν καὶ τὰ
ἔργα μας τιμωροῦν καὶ προξενοῦν εἰς ἡμᾶς τὴν καταστροφὴν μας.
Εἴπατέ μοι ἀδελφοί, τί μισθὸν λαμβάνωμεν ὅταν βλασφημοῦμεν τὸ
ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Θεοτόκου, μήπως μὲ τὴν βλασφημίαν
νικῶμεν τὸν ἐχθρόν μας; ὅχι, ἀλλὰ πῶς θὰ μᾶς χορεύῃ ὁ διάβολος
νὰ μᾶς ἔχη παίγιόν του, νὰ ὑποταζώμεθα εἰς αὐτόν, νὰ ἀπομα-
κρυνώμεθα ἀπὸ τὸν πλάστην μας καὶ δημιουργόν μας Θεόν. Καθὼς
καὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας μας εὐρισκόμεθα πάντες ἡμεῖς εἰς μεγίστην
πενίαν ἐνεκα τῆς ἀπιστίας μας, τῆς ἀσεβείας μας, ὅπου πράττωμεν
τὰ πονηρὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. Ἄς ρίξωμεν καὶ ἡμεῖς ἕνα γλυκὺν
βλέμμα ταπεινώσεως εἰς τὴν μεσήτριαν Παναγίαν Θεοτόκον ἵσως ἡ
χάρις της εὐσπλαγχνισθῇ τὰ δάκρυά μας καὶ τοὺς ἀναστεναγμούς
μας καὶ γείνη ἔλεος εἰς τὸν μονογενῆ της Υἱὸν διὰ τὰς ἀμαρτίας μας.
Καὶ ἄς εἴπωμεν καὶ ἡμεῖς: Ὡ παντάνασσα Δέσποινα, Μητέρα τοῦ
οὐρανοῦ βασιλέως Χριστοῦ ἐπάκουσον τὰς ἀμαρτωλὰς μας δεήσεις,
εὐσπλαχνισθητι τοὺς ἀναστεναγμούς μας, καὶ συγχώρησόν μας τὰς
ἀμαρτίας, διαφυλάξέ μας ἀπὸ κάθε κακόν καὶ ἐξάλειψον τοὺς πο-
νηροὺς μας λογισμοὺς, διότι εἰς ἐσὲ ἔχωμεν τὰς ἐλπίδας μας, καὶ
ὑπὸ τὴν προστασίαν σου εὐρισκόμεθα, καὶ μεσήτευσέ εἰς τὸν μονο-
γενῆ σου Υἱὸν διὰ τὸ πλάσμα σου ὅπως ἀποφύγωμεν ἐκείνην τὴν
φοβερὰν τοῦ Κυρίου ὀργὴν τῆς δευτέρας παρουσείας, καὶ οὕτως εἴπω-
μεν: Χαῖρε Κεχαριτωμένη, Μητέρα ἀνύμφευτε ὁ Κύριος μετὰ σοῦ,
καὶ μεθ' ἡμῶν γένοιτο.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Παναγία Δέσποινά μου Θεοτόκε, ἀποδείξον ἀπ' ἐμοῦ τοῦ ἀμαρ-
τωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου, τὴν ἀκηδίαν, τὴν λήθην, τὴν ἀ-
γνοίαν, τὴν ἀμέλειαν καὶ πάντας τοὺς πονηροὺς λογισμοὺς καὶ αἰς-

χροὺς καὶ βλασφήμους· ἀποσόβησον ἐξ ἀθλίας καὶ ταλαιπώρου μου καρδίας, καὶ ἐκ τῆς μεμολυσμένης μου ψυχῆς καὶ τοῦ ἐσκοτισμένου μου νοῦς καὶ κατὰσβέσον μοι τὴν φλόγα τῶν παθῶν καὶ ἐλέησον καὶ βοήθησόν μοι, ὅτι ἀσθενὴς καὶ ταλαίπωρος εἰμὶ ἐγὼ καὶ ῥῦσέ με ἀπὸ τὸν ἐπερχομένων μοι πονηρῶν ἐνθυμήσεων καὶ προλήψεων, καὶ πασῶν τῶν κακῶν ἐλευθέρωσόν με πράξεων, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ. Ὅτι ὑπερευλογημένοι ὑπάρχετε, καὶ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον δοξαζαμένον εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν

Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.
Ἀλληλούϊα.

Ἰδῶμεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὐρομεν Πίστιν ἀληθὴν, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν. Ἀμήν. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (Ἐκ γ'.) Ἀπόλυσις. Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΟΙ 24 ΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαδὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· ὁ κλίνας τῇ καταδάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως θλός ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαδόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζων σοί· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, Ἀναγράφω σοί ἡ Πόλις σου Θεοτόκε· Ἀλλ' ὥς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον. Ἵνα κράζω σοί· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν, τῇ Θεοτόκῳ τὸ, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἵστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα· Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει. Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὕας ἡ λύτρωσις. Χαῖρε, ὕψος δυσανάχατον ἀνθρωπίνους λογισμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς. Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλείων καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βασιλεύεις τὸν βασιάζοντα πάντα. Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως. Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ Ἀγία ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως· Τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μοι τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν κύησιν πῶς λέγεις; κράζων· Ἀλληλούϊα.

Γινώσιν ἄγνωστον γινῶναι ἡ Περβένος ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα· Ἐκ λαγόνων ἀγνῶν γινὼν πῶς ἐστὶ τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἐφησεν ἐν φόβῳ, πλήν κραυγάζων οὕτω· Χαῖρε, βουλῆς ἀπορρήτου ρύστις· χαῖρε, σιγῆς δεομένων πίστις. Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προσίμιον· χαῖρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον. Χαῖρε, κλίμαξ ἐπουράνιος, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός· χαῖρε, γέφυρα μετὰ γούσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν. Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρόνητον θαῦμα· χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρόνητον τραῦμα. Χαῖρε, τὸ φῶς ἀβρόχως γεννήσασα· χαῖρε, τὸ πῶς μηδένα διδάξασα. Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γινώσκιν· χαῖρε, πιστῶν καταυγάζουσα φρένας· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμεις τοῦ Ὑψίστου ἐπεσκίασε τότε πρὸς σύλληψιν τῇ Ἀπειρογάμῳ, καὶ τὴν εὐκαρπον ταύτης νηδύν, ὡς ἀγρόν, ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασιν τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως·

Ἀλληλούϊα.

Ἐχουσα θεοδόχον ἢ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἑλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθὺς, ἐπιγνοῦν τὸν ταύτης ἀσπασμόν, ἔχαιρε, καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον· Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα· χαῖρε, καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα. Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλόανθρωπον· χαῖρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα. Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρμῶν· χαῖρε, τράπεζα βλαστάνουσα εὐθηνίαν ἰλασμῶν. Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις· χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις. Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα· χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα. Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς ἐντοκία· χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἐνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σῶφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἄγαμὸν σε θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν· Ἄμειπτε· μαθὼν δέ σου τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἁγίου ἔφη.

Ἀλληλούϊα.

Ἦκουσαν οἱ Ποιμένες τῶν Ἀγγέλων ὑμνοῦντων τὴν ἐνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν· καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσαι τοῦτον, ὡς ἀμὸν ἄμωρον, ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἦν ὑμνοῦντες εἶπον· Χαῖρε, ἀμνοῦ καὶ ποιμένος μήτηρ· Χαῖρε αὐλὴ λογικῶν προβάτων· Χαῖρε ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον. Χαῖρε, Παρὰδεῖσου θυρῶν ἀνοικτήριον. Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῇ. Χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς. Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα· Χαῖρε, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος· Χαῖρε στεῆρὸν τῆς πίστεως ἔρεισμα· Χαῖρε λαμπρὸν τῆς χάριτος γινώρισμα· Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ ἄδης· Χαῖρε δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδόμον ἀστέρα θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἶγλη· καὶ ὡς λύχνοι κρατοῦντες αὐτόν, δι' αὐτοῦ ἠρεύων κραταῖον ἔνακτα· καὶ φθάσαντες τὸν ἄρρηστον ἐχάρησαν αὐτῷ βοῶντες.

Ἀλληλούϊα.

Ἴδον παῖδες Χαλδαίων ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου τὸν πλάσαντα χειρὶ τοῦ ἀνθρώπου· καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφήν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι, καὶ βοῆσαι τῇ εὐλογημένῃ· Χαῖρε Ἀστέρος ἀδούτου Μήτηρ. Χαῖρε, αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας· Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα· Χαῖρε, τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα· Χαῖρε τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς· Χαῖρε, Κύριον φιλόανθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν· Χαῖρε, ἢ τῆς βαρβάρου λυτρομένη θρησκείας· Χαῖρε ἢ τοῦ βορβόρου ῥυμένη τῶν ἔργων· Χαῖρε πυρὸς προσκύνησιν παύσασα· Χαῖρε φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα· Χαῖρε πιστῶν ὁδηγὴ σωφροσύνης· Χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι γεγονότες οἱ Μάγοι, ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμόν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστὸν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν Ἠρώδη ὡς ληρώδη, μὴ εἰδὸτα ψάλλειν Ἀλληλούϊα.

Ἀλμύψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐκδιώξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης Σωτὴρ μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἰσχύν, πέπτωκεν οἱ τούτων δὲ ρυσθέντες ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον· Χαῖρε, ἀνὸρθωσις τῶν ἀνθρώπων· Χαῖρε, κατὰπτωσις τῶν δαιμόνων· Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα· Χαῖρε τῶν εἰδῶλων τὸν δόλον ἐλέγξασα· Χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραὼ τὸν νοητόν· Χαῖρε, πέτρα ἢ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωὴν· Χαῖρε, πύρινη στύλε, ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει· Χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου πλατυτέρα νεφέλης· Χαῖρε, τροφή τοῦ Μάννα διαδόχε· Χαῖρε, τρυφῆς ἀγίας διάκονος· Χαῖρε ἢ γῆ τῆς ἐπαγγελίας· Χαῖρε ἐξ ἧς ῥέει μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος τοῦ παρόντος αἰῶνος μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος· διόπερ ἐξεπλάγησον τὴν ἄρρητον σοφίαν, κράζον· Ἀλληλούϊα.

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσεως ὁ Κτίστης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ
γενομένοις ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρούς, καὶ φυλάξας ταύτην,
ὥσπερ ἦν, ἀφθορον· ἵνα, τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτήν,
βοῶντες· Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· Χαῖρε, τὸ στέφος
τῆς ἐγκρατείας· Χαῖρε, Ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα· Χαῖρε,
τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα· Χαῖρε, δένδρον ἀγλα-
όκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί· Χαῖρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον,
ὑπ' οὗ σκέπωνται πολλοί· Χαῖρε κυφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις·
Χαῖρε, ἀπογεννώσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις· Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου
δυσώπησις· Χαῖρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις· Χαῖρε, στολὴ
τῶν γυμνῶν παρρησίας· Χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα·

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶνον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν
μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς θεὸς ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς
ἄνθρωπος, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας.

Ἀλληλούϊα.

Ὁλος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπῆν ὁ ἀπερίγρα-
πτος λόγος· συγκατάβασις γὰρ Θεϊκὴ, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέ-
γονε· καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου, ἀκουούσης ταῦτα· Χαῖρε,
Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα· Χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα· Χαῖρε, τῶν
ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα· Χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύ-
χημα· Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβίμ· Χαῖρε, οἰ-
κημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφίμ· Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταὐτὸ
ἀγαγοῦσα· Χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγοῦσα· Χαῖρε, δι' ἧς
ἐλύθη παράβασις· Χαῖρε, δι' ἧς ἠνοιχθὴ Παράδεισος· Χαῖρε, ἡ κλείς
τῆς Χριστοῦ βασιλείας· Χαῖρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε,

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς ἐνανθρωπή-
σεως ἔργον· τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεὸν ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄν-

θρώπον, ἡμῖν μὲν συνδιαγόντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως.

Ἀλληλούϊα.

Ῥήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους, ἠρῶμεν ἐπὶ σοί, Θεο-
τόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ Πῶς καὶ Παρθένος μένεις καὶ τεκεῖν
ἰσχυτάς· ἡμεῖς δὲ τὸ Μυστήριον θαυμάζομεν, πιστῶς βοῶμεν· Χαῖρε,
σοφίας Θεοῦ δοχεῖον· Χαῖρε προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον· Χαῖρε φιλοσό-
φους ἀσόφους δεικνύουσα· Χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα·
Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί· Χαῖρε ὅτι ἐμαράνθησαν
οἱ τῶν μύθων ποιηταί· Χαῖρε τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκάς διασπῶσα·
Χαῖρε, τῶν ἀλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα· Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας
ἐξέλκουσα· Χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα· Χαῖρε, ὀλκάς
τῶν θελόντων σωθῆναι· Χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτῆρων.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε

Σῶσαι θέλον τὸν κόσμον ὁ τῶν ὅλων Κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον αὐ-
τεπάγγελτος ἦλθε καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεὸς δι' ἡμᾶς ἐφάνη
καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος, ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει.

Ἀλληλούϊα.

Τεῖχος εἰ τῶν παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς
σὲ προστρεχόντων· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς κατασκευασέ σε
Ποιητής, Ἀχραντε οἰκήσας ἐν τῇ μητρὶ σου, καὶ πάντας σοι προ-
σφωνεῖν διδάξας· Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας· Χαῖρε, ἡ πύλη
τῆς σωτηρίας· Χαῖρε, ἀρχηγὴ νοητῆς ἀιαπλάσεως· Χαῖρε, χορηγὴ
Θεϊκῆς ἀγαθότητος· Χαῖρε σὺ γὰρ ἀναγέννησας τοὺς συληθέντας
αἰσχυρῶς· Χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν·
Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα· Χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα
τῆς ἀγνείας τεκοῦσα· Χαῖρε, παστάς, ἀσπόρου νυμφεύσεως· Χαῖρε
πιστοὺς Κυρίῳ ἀρμόζουσα· Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφη παρθένων· Χαῖρε,
ψυχῶν νυμφοστόλε ἀγίων.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὕμνος ἅπας ἡττάται, συνεκτάνεσθαι σπεύδων τῷ πλήθει τῶν πολ-

λῶν οἰκτιρμῶν σου ἱσαριθμούς γὰρ τῇ ψάμμῳ ᾧ δᾶς ἂν προσφέρω-
μέν σοι, Βασιλεῦ ἅγιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον ὧν δέδωκας ἡμῖν τοῖς
σοὶ βοῶσιν·
Ἄλληλούϊα.

Φωτιδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φάνεισαν, ὁρῶμεν τὴν Ἀ-
γίαν Παρθένον· τὸ γὰρ ἄϋλον ἄπτουσα φῶς, ὁδηγεῖ πρὸς γινῶσιν
Θεϊκὴν ἅπαντας, αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη
ταῦτα· Χαῖρε, ἀκτίς νοητοῦ Ἡλίου· Χαῖρε, βολίς τοῦ ἀδύτου
φέγγους· Χαῖρε, ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα· Χαῖρε, ὡς
βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα· Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνα-
τέλλεις φωτισμόν· Χαῖρε, ὅτι τὸν πολυῤῥητον ἀναβλύζεις ποταμόν·
Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφουσα τὸν τύπον· Χαῖρε, τῆς ἀμαρ-
τίας ἀναιροῦσα τὸν ῥύπον· Χαῖρε, λουτὴρ ἐκπλύνων συνείδησιν· Χαῖ-
ρε, κρατὴρ κερνῶν ἀγαλλίασιν· Χαῖρε, ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας·
Χαῖρε, ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας ὀφλημάτων ἀρχαίων ὁ πάντων χρεωλύτης
ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ
χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον, ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως·
Ἄλληλούϊα.

Ψάλλοντάς σου τὸν τόκον, ἀνυμνοῦμέν σε πάντες εἰς ἔμψυχον
ναόν, Θεοτόκε· ἐν τῇ σῇ γὰρ εἰκήσας γαστρί, ὁ συνέχων πάντα τῇ
χειρὶ Κύριος, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν σοι πάντας· Χαῖρε,
σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ λόγου· Χαῖρε, Ἀγία Ἀγίων μείζων· Χαῖρε κι-
θωτὴ χρυσωθεῖσα τῷ Πνεύματι· Χαῖρε, θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἀδαπά-
νητε· Χαῖρε, τίμιον διάδημα Βασιλέων εὐσεβῶν· Χαῖρε, καύχημα
σεβάσμιον Ἱερῶν εὐλαβῶν· Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος
πύργος· Χαῖρε, τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος· Χαῖρε, δι' ἧς
ἐγείρονται τρόπαια· Χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι· Χαῖρε, χρω-
τὸς τοῦ ἐμοῦ θεραπείας· Χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρίας·

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἦ ὁ πανύμνητε Μήτηρ, ἡ τεκοῦσα τῶν πάντων Ἀγίων ἁγιωτατον

Λόγον. (ἐκ γ') δεξαμένη τὴν πρεσφορὰν, ἀπὸ πάσης ῥῦσαι προσ-
φορὰς ἅπαντας, καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως τοὺς συμβο-
ῶντας·
Ἄλληλούϊα.

Διὸ καὶ ἡμεῖς αὐτὴν τὴν παναγίαν, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ζωοποιόν,
καὶ ἀμέριστον Τριάδα, τὸν Πατέρα, τὸν Υἱόν, καὶ τὸ πανάγιον
Πνεῦμα, τὴν μίαν ἐν Τριάδι ἀνερμήνευτον Θεότητα, λατρευτικῶς
ἀνυμνοῦντες, εὐσεβῶς προσκυνοῦμεν· Σὲ τὴν πανάχραντον, πανακῆ-
ρατον, πανάσπιλον, πανάφθορον, πανύμνητον, παντάνασσαν τῆς
κτίσεως, τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, Μητέρα καὶ Παρθένον ἀληθῶς κη-
ρύττομεν· ὡς μεσίτριαν δὲ τοῦ παντός κόσμου σὲ πιστῶς δεξάζο-
μεν, καὶ μετὰ τοῦ Γαβριὴλ σοὶ κραυγάζομαι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη,
ὁ κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι
Σωτὴρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἔτεκες· διό σε ἀκαταπαύστως τιμῶντες,
ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύ-
στημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε Ναέ, καὶ Παράδισε λο-
γικέ, παρθενικὸν καύχημα· ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ πεδίον γέγο-
νεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν· τὴν γὰρ σοὶ μήτραν θρόνον
ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο.
Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη πᾶσα ἡ κτίσις δόξα σοι! Θεο-
τόκε Παρθένε, Χαῖρε Κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ κύριος μετὰ σοῦ εὐλο-
γημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι
Σωτὴρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο ΠΟΛΥΕΛΕΟΣ

**Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν
Θεοτόκου.**

Ο Θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου
τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως. Ἀλληλούϊα.

Κρίνων τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν
χρίσει. Ἀλληλούϊα.

Αναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.
Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγελίζεσθε ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Ἀλληλούϊα.

Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλή.
Ἀλληλούϊα.

Ο Βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ. Ἀλληλούϊα.
Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.
Ἀλληλούϊα.

Εκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσονται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
Ἀλληλούϊα.

Καταβήσεται ὡς ἀετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγὼν στάζουσα
ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀλληλούϊα.

Κύριε, κλῖνον οὐρανὸν καὶ κατέβηθι. Ἀλληλούϊα.

Καὶ ἐκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη. Ἀλληλούϊα.

Εξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετήσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν
ἐαυτοῦ. Ἀλληλούϊα.

Ηγάσας τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος. Ἀλληλούϊα.

Ο Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτήν εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα.

Ο Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται.
Ἀλληλούϊα.

Ανατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη. Ἀλληλούϊα.

Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτὸν πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς.
Ἀλληλούϊα.

Πάντα τὰ ἔθνη δουλεύουσιν αὐτῷ. Ἀλληλούϊα.

Οτι ἐρρύσατο πτωχὸς ἐκ δυνάστου, καὶ πένητα ὃ οὐχ ὑπῆρχε
βοηθός. Ἀλληλούϊα.

Εσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας
Ἀλληλούϊα.

Πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν. Ἀλληλούϊα.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.
Ἀλληλούϊα.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος. Ἀλληλούϊα.

Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ, γένοιτο, γέ-
νοιτο. Ἀλληλούϊα.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

26, Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, ὡς ἐξ ἀρχῆς παρα-
δεδομένην εἰς τὸ θεῖον καὶ ὑπερφυεῖς μυστηρίῳ τῆς τοῦ Χρηστοῦ οἰκο-
νομίας καθυπουργήσαντες. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν Ἀγίων 26 Μαρ-
τύρων τῶν ἐν Γοτθίᾳ μαρτυρησάντων, ἐξ ὧν εἰσὶν πρεσβύτεροι 2
Βαθούσις καὶ Οὐίρας μετὰ 2 υἱῶν αὐτοῦ καὶ 3 θγατέρων, καὶ Ἀρ-
πόδας μονάζων, λαϊκοὶ δὲ, Ἀβήσας, Ἀγνάς, Ρύαξ, Ἠγαθραξ,
Ἡσκούς, Σίγητζας, Σουκρίλλας, Σέμβλας, Θέρμας, Φίλγας καὶ ἐκ
τῶν γυναικῶν Ἀννα, Ἀλάς, Βάρις, Μωϊκώ, Μαμύκα, Οὐϊρκώ καὶ
Ἀνιμάις.

Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κοδράτου, Θεοδοσίου, Μανουὴλ, καὶ ἐτέ-
ρων 40 Μαρτύρων Στεφάνου ἡγουμένου Τριγλίας τοῦ ὁμολογητοῦ,
καὶ Μάλχου μοναχοῦ διήγησις. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Ταῖς
τῶν Ἀγίων πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἀπολυτίκον. Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων Στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε αἱ ἡ-
μεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σκῆς δεήτεσι ταχίσῃς ἡμᾶς, σκέπη τῶν
πτερυγῶν, τῆς αὐλοῦ σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκ-
τενῶς καὶ βοῶντας. Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσον ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχ-
χης τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Κοντάκιον. Ήχος β'.

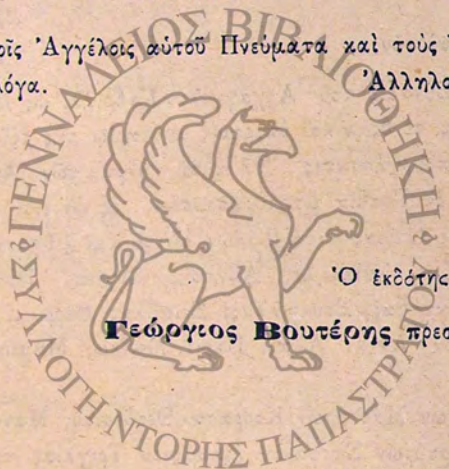
Αρχιστράτηγε Θεοῦ, λειτουργέ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγέ,
καὶ ἀρχηγέ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρέσβευε, καὶ τὸ μέγα
ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Μεγαλυνάριον Ἀρχαγγέλου.

Χαίροις ἱερώτατε Γαβριήλ, χαίροις Προτοστάτα τῶν Ἀγγέλων
Προμηνυτά, χαίροις ὃ τὸ χαῖρε μηνύσης τῇ Παρθένῳ, εἰς Ναζαρέτ
τῇ πόλει· σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν.

Ο ποιῶν τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ Πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς
αὐτοὺς πυρὸς φλόγα. Ἀλληλούϊα.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Αἱ Ἀκολουθίαι τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας καὶ Πέτρου Ἀρχιεπισκόπου Ἄργους Ναυπλίου, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Μυσιπόλεως ἀσκήσαντος. Εὐρίσκονται παρὰ τῷ ἐκδότῃ Γεωργίῳ Βουτέρῃ ἱερεὶ καὶ ἐφημερίῳ τοῦ ἐνταῦθα ἱεροῦ Ναοῦ Ὁσίου Μελετίου, καὶ παρὰ τὴν ὁδὸν Μιχαὴλ Βόδα ἀριθ. 32 καὶ ἐν τῷ ἐνταῦθα Ναῷ τοῦ Ὁσίου Μελετίου.